

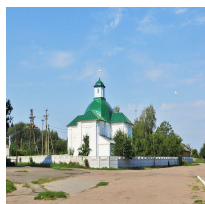
І. М. Янголь

Куликівка

КУЛИКІВКА – селище міського типу Чернігівської області, райцентр. Куликів. селищ. раді підпорядк. с. Пенязівка. Знаходиться за 150 км від Києва та за 40 км від обл. центру. Площа 47 км². За переписом насел. 2001, проживала 5961 особа (складає 98,0 % до 1989); станом на 2015 – 5466 осіб; переважно українці. Залізнична ст. ім. Б. Олійника. Через К. проходить автошлях Чернігів–Ніжин. Відома від 2-ї пол. 17 ст. Побл. К. – залишки поселень епохи бронзи (3–1 тис. до н. е.), ранньослов'ян. (3–5 ст.) і давньорус. (10–13 ст.) часів. Входила до Салтиково-Дівиц. сотні Ніжин. полку, від 1782 – до Салтиково-Дівиц. волості Черніг. пов. Від 1796 – у складі Малорос., від 1802 – Черніг. губ. 1736 тут нараховувалося 59 козац. і 12 селян. дворів, 1781 – відповідно 118 і 27. Мешканці займалися переважно землеробством. Від 19 ст. належала поміщикам Селецьким. 1866 було 228 дворів, мешкало 1373 особи, 1897 – відповідно 298 і 1654. Наприкінці 19 – на поч. 20 ст. працювали винокурня, цегел. завод, паровий млин, олійниця, крупорушка. Розвитку торг. зв'язків сприяло прокладання 1893 залізниці Чернігів–Крути. 1855 відкрито 2-класну церк.-парафіял., 1877 – сільс., 1898 – земську школи, 1909 – вище початк. училище. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. Жит. потерпали від голодомору 1932–33 (кількість встановлених жертв – 21 особа), зазнали сталін. репресій. Під час нім.-фашист. окупації (8 вересня 1941 – 18 вересня 1943) діяло підпілля. На фронтах 2-ї світової війни загинуло 317 куликівців. Від 1960 – смт. 1959 мешкало бл. 4,1 тис., 1970 – 4,5 тис., 1979 – 5,1 тис. осіб. У рад. період тут діяли потуж. льонозавод та інкубаторно-птахівн. станція. Нині працює низка перероб. підприємств, зокрема «Куликівське молоко», яке спеціалізується на виробництві сухого знежиреного молока, вершк. масла та кисломолоч. продукції. У К. – заг.-осв. школа, дитсадок, профес. аграр. ліцей; муз. школа, Будинок культури, 6-ки для дорослих і дітей, [Куликівський краєзнавчий музей](#); центр. рай. лікарня, СЕС; відділ. 4-х банків. Виходить г. «Поліська правда». Функціонують народні хор. колектив «Льонок», ансамбль танцю «Льонок», ансамбль нар. пісні «Веселинка». Реліг. громади: УПЦ МП, християн віри євангельської, адвентистів сьомого дня. Збереглася Архістратиго-Михайлів. церква, збудована 1781. Встановлено мемор. комплекс на честь воїнів-земляків, які загинули під час 2-ї світової війни, пам'ятні знаки жертвам голодомору 1932–33, ліквідаторам аварії на ЧАЕС і воїнам-афганцям. Серед видат. уродженців – релігієзнавець [А. Глушак](#), агроном *І. Прима*, економіст *Л. Чернюк*; співачки [А. Левицька](#) (нар. арт. УРСР) та Л. Циндрик (засл. арт.

Киргизстану); Герої Рад. Союзу [М. Гуз](#) і С. Мурза.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Куликівка / І. М. Янголь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51295>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).